

РЕЛІГІЯ У ДУХОВНОМУ ВДОСКОНАЛЕННІ ЛЮДИНИ

Процик Леся Лукашівна

канд. істор. наук,

доцент НПУ імені М. П. Драгоманова

lukashivna@gmail.com

Сучасна соціокультурна ситуація в Україні з її нестабільністю пробуджує до життя захисні функції релігійного світогляду. Розгляду світоглядних аспектів релігійного мислення присвячені дослідження українських діячів культури. Кінець XIX – початок XX століття особливо позначилися інтересом українських вчених (Т.Рильського, І.Нечуя–Левицького, І.Франка, П.Житецького та інших) до проблем релігійного впливу на внутрішній світ людини. Грунтуючись на їхньому доробкові, сучасні вчені дійшли висновку, що народні світоглядні уявлення – це складні переплетіння архаїчних, переважно язичницьких, християнських та інших уявлень, в основі яких лежать віра у чудодійність та величезний спадкоємний пізнавальний досвід людей.

Осмилення людиною своїх життєвих проблем, самої себе ґрунтується на її релігійному досвіді, який міститься не лише удотриманні нею обрядових приписів та певних регламентацій життя. За Е.Фроммом, головним у релігійному досвіді відновлення божественного образу в самій людині. У житті людини релігія відіграє усе більшу роль через різні символи, ціннісні орієнтири та моральний еталон життєдіяльності. Е.Дюркгейм релігію ототожнює з колективними уявленнями, які виражають соціальну реальність [1].

Теоретиками на протязі тривалого часу з'ясовувалися процеси виникнення релігійних уявлень про світ на основі набутків певної сфери наукових знань, аналізу релігійних явищ на основі історичного, порівняльного, лінгвістичного й інших методів наукового пізнання. Зокрема, представниками міфологічної школи (О. Афанасьєвим, М.Мюллером, О. Потебнею й ін.) релігійні вірування виводилися з прагнення людини зрозуміти природу небесних феноменів, їх обоготворення. Представники анімістичної школи (Г.Спенсер, Е.Тейлор й ін.) виводять появу релігії з прагнення давньої людини зрозуміти особливості сну, непритомності, галюцинацій й, нарешті, смерті. Представниками прамонотеїстичної теорії (Е.Ленгом, В.Шмідтом й ін.) обстоювалася давність віри у Бога-Творця та вторинність характеру політеїстичних уявлень, поява яких зафіксована пізніше, при намаганні пояснити природні стихії, природнього довкілля загалом. Ідеєю первинності єдинобожжя знімається питання еволюції

релігійного феномена, обмежуючи його виключно характерними зв'язками та позбавляючи його історико-культурного вираження.

Замість місцевих релігійних культів зявилося християнство, об'єднуючи їх ученням єдиного Бога-Спасителя. Прадавні греки створивши духовний ґрунт з метою поширення християнських ідей, дали їм універсальну мову, якою писалися новозавітні книжки і якою був написаний переклад Старого Завіту Біблії. Релігійні вчення грецьких філософів, зруйнувавши старі політеїстичні уявлення, не привели до Бога як високої особистості і взагалі не набули своєї життєздатності. То ж створили духовний вакуум, що потім заповнило християнство.

Будучи вже з початку IV століття державною релігією і перебуваючи в залежності від імператорської влади, православ'я зазнало великий вплив духовного простору Візантійської імперії.

З прийняттям християнства як державної релігії відбулося перше порушення (трансформація) природної гармонії людини зі світом в історії західноєвропейського культурного регіону. Перенісши моральний ідеал у трансцендентальну сферу, християнська релігія змусила людину підпорядкувати всі свої душевні сили духовному єднанню з Богом. Поки боги жили поруч із людиною, наприклад, домашні боги давніх римлян, проблеми єднання з Богом не існувало. Для середньовічної людини це стало суворим екзистенційним випробуванням: людина, яка втрачала зв'язок із Богом, піддавалася суду інквізиції.

Прийняття Руссю християнства, безумовно, мало позитивні наслідки: зміцнення Київської Русі як держави, гуманізація людських стосунків на високих засадах християнської моралі тощо. Розвивається будівництво монументальних споруд, церковний та світський живопис. Церкви та монастирі стали основними осередками громадського та освітнього життя. В них засновувалися та діяли школи, майстерні з перепису та зберігання книг, створювалися літописи. Теоретична думка Київської Русі не зводилася лише до релігійної проблематики, а й займалася також дослідженням політичних і соціальних проблем, що стояли перед Русською державою.

Визнаючи домінуючу роль розуму, давньоруськими мислителями (митрополитом Іларіоном, Володимиром Мономахом) не заперечувалось й значення чуття та волі у пізнавальній діяльності віруючої людини, спрямованій на спілкування з великою Божественною істиною. Тому особлива увага має приділятися органу, який дає можливість залучити людину до Божественної істини. Цю функцію виконує серце. Вважаючи місце людини в оточуючій реальності своєрідною точкою перетину між світом світлої благодаті та безоднею темряви, у самій людині центр зіткнення та взаємодії протидіючих сил представляє серце. Воно грає роль ланки, яка поєднає розум, чуття і волю людини.

Самобутність релігійної системи нашого народу та її вплив на людину значною мірою зумовлювалася характером та способом виробничої діяльності, особливостями побутового життя. Формувався власний стиль життя та мислення, вироблялися самобутні орієнтації на освоєння навколишнього світу, природи, що у подальшому сприяло зародженню національної культури. Значну роль у процесі культурного розвитку відігравала потреба в консолідації людини та природи, сприйняття себе як невід'ємної складової природного та соціального космосу.

В українській культурній традиції тлумачення людського і надлюдського набуває найвищого релігійного значення, завдяки якому софійність світу сприймається в якості двійника софійності природи. Внутрішня рівновага, за К.-Г.Юнгом, обумовлюється існуванням стійкої релігійної культурної традиції, в якій життя колективного несвідомого відображається в догматичних архетипічних уявленнях, символіці та ритуалах. [2, с. 44–45],

Звернена до вічності, релігія легітимується у всіх трьох часах – минулому, теперішньому та майбутньому. Це пояснюється тим, що всі чуттєві дані не просто реєструються свідомістю, а, будучи сприйнятими, інтегруються у духовну перспективу смислу та значення. Саме через образ, знак функціонує релігія в якості феномена віри суспільної свідомості і духовної сили, яка матеріалізується у духовну практику. З нею пов'язані провідні ідеї гармонізації суспільних стосунків (незалежність, аутентичність, єдність і братерство), які сприяють формуванню мови та психічних стереотипів, що фіксуються у розгалуженнях церемоніалів та символів; до цієї ж сфери відносимо усталені звичаї, манери поведінки, стилі і способи дій тощо, властивих усім членам певної історичної спільноти.

Релігійні чинники у різні часи виконували як позитивну, так і негативну функцію щодо консолідації українського етносу. У дохристиянські часи система традиційних духовно-практичних уявлень виступала стрижнем організації суспільного життя, засобом збереження архетипових моделей мислення, поведінки і діяльності. Завдяки цьому члени суспільства відтворювали певну аксіологічну парадигму, ризикуючи у протилежному випадку повністю втратити власну ідентичність.

Оскільки традиційний світогляд тісно пов'язаний з регламентацією (включно з табуїтивною) повсякденного життя людини, він досить ефективно міг виконувати функцію збереження давньоукраїнської людності. Зауважимо, що значною мірою саме цінності такого світогляду виступають основою і засобом збереження етнічної визначеності значної кількості (насамперед сільської) членів українського суспільства. Подібну ж функцію, хоча й дещо іншими засобами, тривалий час (до кінця XVI — кінця XVII ст.)

виконувало і християнство. Введене великим князем Володимиром Святославовичем у 988 р. як державна релігія, християнство постало обов'язковим елементом буття кожного з членів суспільства.

Вважалося, що Божі істини можуть пізнаватися лише через віру у Бога і також за допомогою екзегетики, тобто тлумачення тексту Біблії без зміни її головного змісту і суті. Звідси головним предметом філософствувань середньовічних мислителів являлися текст та слово істинно біблійної мудрості. Багатоаспектність Святого Письма сприяла розвитку окремих філософських дискурсів, що виникали за межами релігійного канону та ставали основою нового позарелігійного знання.

Релігійне виховання відбувається завдяки церковній проповіді і заняттям з вивчення Божого Слова, шляхом участі у спільній і сімейній молитві, навчання у спеціальних навчальних закладах: недільних школах, гуртках тощо, де дітьми, підлітками і молоддю не лише набувається знання про Бога, а й опановується досвід особистісного з Ним спілкування, правдивого життя, преображається власне серце, відбувається духовне вдосконалення. Подібна форма навчання є виключно прерогативою Церкви, діяльність якої у цій сфері розуміється нею згідно з принципами віровчення і історичної практики благочестя.

Інша форма, яка нині набуває актуальності, — це релігійні освіта і виховання у системі світської освіти. Слід сказати, що вона набуває сьогодні все більшого суспільного резонансу, викликаючи дискусії з приводу створення умов для вивчення релігії саме в державних освітніх закладах.

На практиці, згідно з чинним законодавством, релігійні організації організують навчання релігії в недільних школах, тобто в храмі або при храмі, або створюють заклади, які визнаються державою не освітніми, а релігійними. Зараз в Україні актуалізувалася проблема запровадження викладання у системі державної середньої освіти такого предмету, який би знайомив учнів з традиційними моральними християнськими цінностями, формував уявлення молоді про чесноти та гріхи, припустиме та неприпустиме.

Список використаних джерел:

1. Дюркгейм Э. Элементарные формы религиозной жизни: тотемическая система в Австралии / Э. Дюркгейм // Мистика. Религия. Наука. Классики мирового религиоведения. Антология. -М.: Канон+, 1998.
2. Юнг К. Дух и жизнь / К. Юнг. - М.: Практика, 1996. – 560 с.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА
Інститут філософської освіти і науки
Інститут педагогіки і психології
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«АКАДЕМІЯ РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
НАУКИ І ПРАКТИКИ»

ІФОН
10 РОКІВ

ГУМАНІТАРНИЙ КОРПУС

Випуск 3

*Збірник наукових статей
з актуальних проблем
філософії, культурології,
психології, педагогіки та історії*

Київ 2014

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА

Інститут філософської освіти і науки

Інститут педагогіки та психології

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«АКАДЕМІЯ РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ»

*До 10-річчя
Інституту філософської освіти і науки
НПУ імені М.П. Драгоманова*

*До 50-річчя кафедри культурології
НПУ імені М.П. Драгоманова*

ГУМАНІТАРНИЙ КОРПУС

Випуск 3

Збірник наукових статей з актуальних проблем
філософії, культурології, психології, педагогіки та історії

Київ
«Генеза» • 2014

УДК 159.9+1+37+93](063)
ББК 88я431+87я431+74я431+63я431
Г94

Гуманітарний корпус: [збірник наукових статей з актуальних проблем філософії, культурології, психології, педагогіки та історії] – Випуск 3 / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова; ГО «Академія розвитку психологічної науки і практики» / упорядники: Кучеренко Є.В., Русаков С.С. – К. : Генеза, 2014. – 368 с.

Рекомендовано до друку Вченою радою Інституту філософської освіти і науки НПУ імені М. П. Драгоманова (протокол № 5 від 10 грудня 2014 року)

Редакційна колегія:

Артамонова Л.М. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри історії Вітчизни Самарської державної академії культури та мистецтв (Росія).

Бойчук М.А. – доктор філософських наук, професор НПУ імені М. П. Драгоманова.

Бондар В.І. – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України, директор Інституту педагогіки і психології НПУ імені М.П.Драгоманова, завідувач кафедри психології і педагогіки НПУ імені М. П. Драгоманова, заслужений працівник освіти України.

Дробот І.І. – доктор історичних наук, професор, директор Інституту філософської освіти і науки НПУ імені М. П. Драгоманова, завідувач кафедри історії та філософії історії НПУ імені М.П.Драгоманова, заслужений діяч науки і техніки України.

Долинська Л.В. – кандидат психологічних наук, професор, заступник директора Інституту філософської освіти і науки НПУ імені М. П. Драгоманова з наукової роботи та міжнародних зв'язків, завідувач кафедри психології НПУ імені М. П. Драгоманова, заслужений працівник освіти України.

Матвієнко О.В. – доктор педагогічних наук, заступник директора Інституту педагогіки і психології НПУ імені М. П. Драгоманова з наукової роботи, професор кафедри педагогіки та методики початкового навчання НПУ імені М. П. Драгоманова.

Матюгін І.Ю. – доктор педагогічних наук, засновник «Школи ейдетики» в Москві (Росія).

Меднікова Г.С. – доктор філософських наук, професор кафедри культурології НПУ імені М. П. Драгоманова.

Митник О.Я. – доктор педагогічних наук, завідувач кафедри практичної психології НПУ імені М. П. Драгоманова.

Можейко М.О. – доктор філософських наук, професор, професор Інституту теології імені святих Мефодія та Кирила Білоруського державного університету (Білорусь).

Приходько Ю.О. – доктор психологічних наук, професор, професор кафедри психології і педагогіки Інституту педагогіки і психології НПУ імені М. П. Драгоманова, академік Академії наук вищої школи України.

Синьов В.М. – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член НАПН України, директор Інституту корекційної педагогіки і психології НПУ імені М. П. Драгоманова, президент Асоціації корекційних педагогів України.

У збірнику подано наукові статті за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Філософія і релігія в просторі сучасної культури» (7-8 листопада 2014 р.) та III Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Актуальні проблеми гуманітарних наук у дослідженнях молодих науковців» (20 жовтня – 16 листопада 2014 р.)

В працях аспірантів, студентів та молодих вчених з України, Польщі, Білорусі та Росії висвітлено актуальні теоретичні та прикладні проблеми психології, філософії, культурології, історії, педагогіки, а також представлено міждисциплінарні пошуки та здобутки.

ISBN

Упорядники:

Кучеренко Є.В. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології і педагогіки НПУ імені М.П. Драгоманова.

Русаков С.С. – кандидат філософських наук, старший викладач кафедри культурології НПУ імені М.П. Драгоманова, заступник директора Інституту філософської освіти і науки НПУ імені М.П.Драгоманова з соціально-виховної роботи.

Друкуються за оригінальними авторськими текстами.

Редакційна колегія не несе відповідальності за авторську редакцію поданих матеріалів та не завжди поділяє думку авторів.

© Автори статей, 2014

© Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, 2014

© ГО «Академія розвитку психологічної науки і практики», 2014

© Видавництво, 2014

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ГУМАНІТАРНИЙ КОРПУС

Випуск 3

**Збірник наукових статей з актуальних проблем
філософії, культурології, психології, педагогіки та історії**

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю
«Філософія і релігія в просторі сучасної культури»
(7-8 листопада 2014 р.)*

Матеріали

*III Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
«Актуальні проблеми гуманітарних наук у дослідженнях молодих науковців»
(20 жовтня – 16 листопада 2014 р.)*

Друкується за оригінальними авторськими текстами.

Редакційна колегія не несе відповідальності
за авторську редакцію поданих матеріалів.

<i>Верстка та оригінал-макет</i>	<i>Клименко Євгенія</i>
<i>Обкладинка</i>	<i>Клименко Євгенія</i>
<i>Фото на обкладинці</i>	<i>Левіт Геннадій</i>

Формат 80x64/¹⁶

Віддруковано з оригіналів

Наклад 100 примірників

Гарнітура РТ

Ум. друк. арк. 21,39. Обл. вид. 21,51.

ЗМІСТ

ДЕРРИДА И РЕЛИГИЯ: ПРОБЛЕМА ВЕРЫ И ЗНАНИЯ В ТОПИКЕ ДЕКОНСТРУКЦИИ <i>Азарова Юлия Олеговна</i>	3
«ВІДКРИТИЙ» ТВІР У. ЕКО В КОНТЕКСТІ ЕСТЕТИЧНИХ СТРАТЕГІЙ СУЧАСНОЇ МУЗИКИ <i>Балакірова Світлана Юріївна</i>	7
БИБЛИОТЕКА КАК ФЕНОМЕН КУЛЬТУРЫ: КЛАССИКА-НЕКЛАССИКА- ПОСТНЕКЛАССИКА <i>Барма Олег Анатольевич</i>	10
«ВОСКРЕСІННЯ АВТОРА» ЯК АЛЬТЕРМОДЕРНА МОДЕЛЬ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ПОЕЗІЇ СЕРГІЯ ЖАДАНА) <i>Більченко Євгенія Віталіївна</i>	15
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КУРИКУЛУМУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ В АВСТРІЇ <i>Биндас Олена Миколаївна</i>	19
ТРАНСЦЕНДЕНТАЛЬНА МЕДИТАЦІЯ В КОНТЕКСТІ УКРАЇНСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ <i>Бойчук Микола Андрійович</i>	23
ЕСЕНЦІАЛІСТСЬКІ ТЛУМАЧЕННЯ ФЕМІННОСТІ У СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ <i>Буланова-Дувалко Людмила Федорівна</i>	26
ОСНОВИ ПРОГРАМУВАННЯ ЗАНЯТЬ З ВИКОРИСТАННЯМ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ <i>Верховська Марина Володимирівна</i>	28
ВІЗУАЛЬНІ СТРАТЕГІЇ СУЧАСНОГО КІНО В ОСМИСЛЕННІ ЕКЗИСТЕНЦІЙНИХ ПРОБЛЕМ <i>Ворожейкін Євген Петрович</i>	32
ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ РЕЛІГІЙНОГО ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В ПОСТКОЛОНІАЛЬНИЙ ПЕРІОД <i>Гаврилюк Володимир Васильович</i>	35
КОНЦЕПЦІЯ «РУСЬКИЙ СВІТ» ЯК ВИКЛИК УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВНОСТІ <i>Галіченко Максим Володимирович</i>	37
МІФОГЕОГРАФІЯ: ФЕНТЕЗІ ДЖ.ТОЛКІНА <i>Гурова Інна Володимирівна</i>	39

ОСМИСЛЕННЯ НОВОГО ЗАПОВІТУ В ТЕОЛОГІЇ ПАУЛЯ ТІЛІХА <i>Данканіч Артем Сергійович</i>	43
ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ТУРИСТИЧЕСКОГО КОМПЛЕКСА «СТРУСТО» В РАМКАХ ОРГАНИЗАЦИИ СЕМЕЙНОГО ТУРИЗМА <i>Делец Каролина Сергеевна</i>	45
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ У ПІДЛІТКІВ <i>Деміда Соломія Михайлівна, Носок Марія Сергіївна</i>	49
ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ МАСОВОЇ КУЛЬТУРИ В СУСПІЛЬСТВІ ТОТАЛІТАРНОГО ТИПУ <i>Демура Оксана Олександрівна</i>	53
ЕСТЕТИЗАЦІЯ ЗЛА У ПОПУЛЯРНІЙ КУЛЬТУРІ <i>Адам Анджей Добжиньскі</i>	55
КОНОТОПСЬКА БИТВА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ <i>Друженець Алла Вадимівна</i>	59
ПРОБЛЕМА КАТЕГОРІАЛЬНОЇ СПЕЦИФІКАЦІЇ ФЕНОМЕНІВ ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНА ТЕОЛОГІЯ, ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНА АНТРОПОЛОГІЯ, ФІЛОСОФІЯ КЛАСИЧНОГО ЕКЗИСТЕНЦІАЛІЗМУ <i>Ємельяненко Ганна Дмитрівна</i>	62
ВІРТУАЛІЗАЦІЯ ДУМКИ У ДРЕВНЬОІНДІЙСЬКІЙ ФІЛОСОФСЬКІЙ ТРАДИЦІЇ <i>Здоровенко Валентина Василівна</i>	64
МОЖЛИВОСТІ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА В ОСЯГНЕННІ ПОТЕНЦІАЛІВ ЛЮДСЬКОГО БУТТЯ <i>Здоровенко Віктор Васильович</i>	68
МУЗИКА ЯК КРИТЕРІЙ СТРАТИФІКАЦІЇ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ <i>Здоровенко Лілія Вікторівна</i>	71
РОЛЬ ГЕНДЕРА В «ШАБЛОНІФІКАЦІЇ» ВОСПРІЯТТЯ ИСКУС- СТВА КАК НОСИТЕЛЯ ФИЛОСОФСКИХ ИНТЕНЦИЙ <i>Зубатенко Валерія Сергеевна</i>	73
ЕСТЕТИЗАЦІЯ ПОПУЛЯРНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В КОНТЕКСТІ ФЕНОМЕНА ДУХОВНОСТІ <i>Ігнатова Лариса Петрівна</i>	78
ІНТЕГРАТИВНИЙ ЗВ'ЯЗОК ХРИСТІЯНСТВА ТА ФІЛОСОФІЇ В ПОСТ- КЛАСИЧНУ ЕПОХУ <i>Каменєва Тетяна Віталіївна</i>	79
ФІЛОСОФСЬКА ТРАНСКРИПЦІЯ ДЕІДЕОЛОГІЗАЦІЇ <i>Карпенко Андрій Олексійович</i>	82

ДО ПИТАННЯ КУЛЬТУРИ МИСЛЕННЯ В УКРАЇНІ <i>Карпова Людмила Олександрівна</i>	85
УКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО У ПОШУКАХ ОСВІТНЬОГО ІДЕАЛУ <i>Кислий Анатолій Олександрович</i>	89
МІЖДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ШВЕЦІЇ У 60-ТІ РОКИ XVI СТОЛІТТЯ <i>Коваль Олеся Олексіївна</i>	96
ФАКТОР НЕОРЕЛІГІЙ У СВІДОМОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ <i>Кожушко Тетяна Валеріївна</i>	100
ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО. ОСНОВНІ КОНЦЕПЦІЇ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ <i>Колодко Арсен Ігорович</i>	103
КОНЦЕПЦІЯ ІНТЕРНЕТ ОСОБИСТОСТІ. ВЗАЄМОДІЯ ТА ВПЛИВИ РЕАЛЬНОГО ТА ВІРТУАЛЬНОГО «Я» <i>Конончук Юрій Васильович</i>	107
CHARAKTERYSTYKA PONOWOCZESNEGO SPOŁECZEŃSTWA NA PRZYKŁADZIE NOWEJ DUCHOWOŚCI <i>Roman Kordonsky, Ewelina Marta Maczka</i>	111
ТІЛЕСНІСТЬ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРФОРМАТИВНИХ ПРАКТИКАХ <i>Корнєєва Тетяна Олександрівна</i>	122
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПОСТКОЛОНІАЛЬНОЇ КРИТИКИ У ФІЛОСОФСЬКІЙ ПРОБЛЕМАТИЦІ СУЧАСНОСТІ <i>Кузін Віталій Вікторович</i>	126
САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК ЧИННИК ЇЇ СУБ'ЄКТИВНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ <i>Курочка Катерина Володимирівна, Міщук Юлія Дмитрівна</i>	132
ІНТЕРНЕТ-ВИМІР ЯК ОДНА З МОЖЛИВОСТЕЙ САМОРОЗВИТКУ І САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ДЛЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ <i>Кух Людмила Петрівна</i>	135
РОЗВИТОК ПОЛТАВСЬКОГО ЄПАРХІАЛЬНОГО ЖІНОЧОГО УЧИЛИЩА (1868 – 1918) <i>Куценко Юлія Сергіївна</i>	137
ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ТЕОРІЇ СУБОСОБИСТОСТЕЙ З ПОЗИЦІЙ ПСИХОСИНТЕЗУ <i>Кучеренко Єгор Валерійович, Лук'яненко Геннадій Тимофійович</i>	141
ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДИТЯЧИХ СТРАХІВ У ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ <i>Ларін Дмитро Ігорович</i>	145

РЕЦЕПЦІЯ РЕЛІГІЙНОСТІ М. І. КОСТОМАРОВА В СУЧАСНОМУ СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ <i>Левицька Оксана Михайлівна</i>	148
СЕКУЛЯРИЗАЦІЯ ХРИСТИЯНСЬКОГО КОНЦЕПТУ ВІРИ В ФІЛОСОФІЇ КАНТА <i>Левченко Тетяна Григорівна</i>	151
МІСТО СВЕРДЛОВСЬК. МИНУЛЕ Й СЬОГОДЕННЯ <i>Макєєва Альона Ігорівна</i>	155
ОСНОВИ ЕПІСТЕМОЛОГІЇ ПРАВОСЛАВ'Я ДОБИ ПОСТМОДЕРНУ (ЗА «АПОЛОГЕТИКОЮ» ОТЦЯ ВАСИЛЯ ЗЕНЬКОВСЬКОГО) <i>Матюшко Богдан Костянтинович</i>	159
ФІЛОСОФУВАННЯ ЯК СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ ПРОЕКТ СУЧАСНОСТІ <i>Меднікова Галина Сергіївна</i>	168
КУЛЬТУРА ПОСТМОДЕРНА: ПОТЕРЯ ОБРАЗА <i>Мовчан Вера Серафимовна</i>	172
ГЕНДЕРНЫЕ РАЗЛИЧИЯ В ПЕРИОД КРИЗИСА СРЕДНЕГО ВОЗРАСТА <i>Моисейкина Анна Георгиевна</i>	176
ФЕМІНІСТИЧНА МЕТОДОЛОГІЯ ЯК ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО ПРОСТОРУ <i>Монахова Наталія Вікторівна</i>	180
ІНТЕРАКТИВНІСТЬ VS ІНТЕРПАСИВНІСТЬ: ПИТАННЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ СМISЛУ <i>Муха Ольга Ярославівна</i>	184
«ОБРАЗ» ТА «ЗОБРАЖЕННЯ» У ВІЗУАЛЬНІЙ КОМУНІКАЦІЇ <i>Назаренко Марія Сергіївна</i>	187
ГАРМОНІЯ ЯК ПРОЯВ ДУХОВНОСТІ ЛЮДИНИ МИСТЕЦТВА МОДЕРН <i>Оборська Світлана Валентинівна</i>	190
ВЛИЯНИЕ ВНЕШНИХ ФАКТОРОВ НА РЕШЕНИЕ «КРЕСТЬЯНСКОГО ВОПРОСА» ВО 2-й ПОЛОВИНЕ 20-х – НАЧАЛЕ 50-х ГОДОВ XIX в. <i>Ожиганов Дмитрий Игоревич</i>	194
ВНУТРІШНЯ ФОРМА СЛОВА У ГЕРМЕНЕВТИЧНОМУ АНАЛІЗІ РЕЛІГІЙНОГО ДИСКУРСУ <i>Остащук Іван Богданович</i>	199
ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА ЯК «ТЕОЛОГІЧНЕ МІСЦЕ» ДОСЛІДЖЕННЯ ЧУДЕС ІСУСА <i>Пальчик Андрій Олександрович</i>	203

КОНЦЕПЦІЯ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ СПІЛЬНОТИ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН-БАПТИСТІВ <i>Панич Олена Іванівна</i>	207
ТРАНСФОРМАЦІЯ НАРАТИВУ СПАСІННЯ У ПОСТРАДІАНСЬКОМУ ПРОТЕСТАНТИЗМІ <i>Панченко Марина Григорівна</i>	211
НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ПРОДУКТ ЯК ЗАСІБ ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІ ДО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПРИКЛАДІ СЕРІАЛУ «ТЕОРІЯ ВЕЛИКОГО ВИБУХУ» <i>Парадзінська Дарія Олегівна</i>	215
ДО ПРОБЛЕМИ ДЕФІНІЦІЇ ПОНЯТЬ ЕКОНОМІКИ КУЛЬТУРИ <i>Пархоменко Ірина Ігорівна</i>	218
РОЛЬ СЕМЬИ В РАЗВИТИИ ЛИЧНОСТИ ДЕТЕЙ С ОГРАНИЧЕННЫМИ ВОЗМОЖНОСТЯМИ <i>Петрова Елена Константиновна</i>	223
СОЦИОКУЛЬТУРНАЯ РЕАБИЛИТАЦИЯ В УЧРЕЖДЕНИЯХ КУЛЬТУРЫ <i>Петровская Анна Юрьевна</i>	226
УТИСКИ ПРЕСИ ПОЛТАВЩИНИ 1905-1906 РР. (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ГАЗЕТИ «ГРОМАДСЬКА ДУМКА») <i>Подобна Євгенія Володимирівна</i>	233
ПРОБЛЕМА ВИХОВАННЯ ДУХОВНОСТІ В ЕПОХУ ІНФОРМАЦІЙНО- ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ <i>Поліщук Наталія Володимирівна</i>	237
РЕЛІГІЯ У ДУХОВНОМУ ВДОСКОНАЛЕННІ ЛЮДИНИ <i>Процик Леся Лукашівна</i>	242
РЕЛІГІЯ І ТЕХНОЛОГІЇ. МЕДІААРХЕОЛОГІЯ ТА СУЧАСНЕ МИСТЕЦТВО <i>Пруденко Яніна Дмитрівна</i>	246
СЕЛФІ ЯК АВТОПОРТРЕТ МІЛЕНІАЛІВ <i>Пятковська Юлія Вікторівна</i>	250
ТЕЛЕСЕРІАЛ ЯК ЯКІСНИЙ АВТОРСЬКИЙ ПРОДУКТ В КОНТЕКСТІ ПОПУЛЯРНОЇ КУЛЬТУРИ <i>Русаков Сергій Сергійович</i>	253
РОЛЕВОЕ ДВИЖЕНИЕ В КОНТЕКСТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ДОСУГА В МОЛОДЕЖНЫХ СУБКУЛЬТУРАХ <i>Савченко Екатерина Александровна</i>	255
ПРОБЛЕМА СТРЕСУ В ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ <i>Сапегін Роман Олександрович</i>	259

ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ІНТЕРНЕТ-ПРОЕКТА «БУДЬ МУДРИМ» В МОЛОДІЖНОЇ СРЕДЕ	
<i>Смирнов Артём Андреевич</i>	261
ПЕРЕОСМЫСЛЕНИЕ СОТЕРИОЛОГИИ ЕВАНГЕЛИЗМА В ПОСТМОДЕРНОМ БОГОСЛОВИИ	
<i>Соловий Роман Павлович</i>	266
МЕДІАТЕКСТ І КУЛЬТУРНА КАРТИНА СВІТУ ЛЮДИНИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДОБИ	
<i>Стецюра Катерина Олександрівна</i>	270
ЧАК ПАЛАНІК В ОЧАХ МАСОВОГО ЧИТАЧА	
<i>Ступак Яна Олександрівна</i>	272
РОЗВАЖАЛЬНІ СТРАТЕГІЇ СУЧАСНОГО МУЗЕЮ	
<i>Супрунчук Олександра Павлівна</i>	275
PRZEobrażENIA ŚWIATA ARABSKIEGO W UTWORACH ARABSKICH WYKONAWCÓW MUZYKI RAP	
<i>Sygidus Kamil</i>	277
ПОНЯТТЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ У КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТЕОРІЙ	
<i>Тищенко Іванна Анатоліївна</i>	286
ВИНИКНЕННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ: НЕОБХІДНІСТЬ ЧИ УМОВНІСТЬ	
<i>Ткачук Наталія Миколаївна</i>	290
ЦІННІСНІ ОБРИСИ СВІТУ В КОНТЕКСТІ ЕСТЕТИЧНОГО ДОСВІДУ МИСТЕЦТВА	
<i>Тоїчкіна Світлана Андріївна</i>	293
ДІАЛОГІЧНЕ ВИВЧЕННЯ ФІЛОЛОГІЧНИХ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН У СЕРЕДНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (УКРАЇНОЗНАВЧИЙ ТА ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ)	
<i>Уліщенко Андрій Борисович</i>	297
ІНТЕРНЕТ ЯК ФОРМА КУЛЬТУРИ ХХІ СТОЛІТТЯ	
<i>Хоменко Глеб Володимирович</i>	304
КУЛЬТУРНІ ФОРМИ БУТТЯ ФІЛОСОФІЇ	
<i>Христокін Геннадій Володимирович</i>	307
СЛАБКІ СТОРОНИ ІМАНЕНТНОГО ПІДХОДУ ДО СПРАВИ ПОЕТИЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ (КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ)	
<i>Цибулько Володимир Олександрович</i>	311

СУЧАСНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ НАВІЮВАННЯ ТА ПСЕВДОУКОРИНЕННЯ ЛЮДИНИ <i>Цимбал Тетяна Володимирівна</i>	315
ПОШУК АВТЕНТИЧНОСТІ ЛЮДИНИ ЯК БАЗОВИЙ КРИТЕРІЙ ДУХОВНОСТІ <i>Чворсюк Ольга Павлівна</i>	318
РЕЛІГІЙНЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКА ЯК УМОВА ВСЕБІЧНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ <i>Чворсюк Ольга Павлівна</i>	321
БОГОСЛОВСКАЯ ЭСТЕТИКА В СОВРЕМЕННОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ТЕОЛОГИИ <i>Черноморец Евгения Матеевна</i>	324
КИЇВСЬКА ІДЕЯ В СУЧАСНОМУ РЕЛІГІЙНО-КУЛЬТУРНОМУ ДИСКУРСІ <i>Черноморець Юрій Павлович</i>	328
ПРОБЛЕМА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО ШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ <i>Шампаніна Вікторія Борисівна</i>	333
ЗВ'ЯЗОК МІЖ ЦІННІСНИМИ ОРІЄНТАЦІЯМИ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ <i>Шаповалов Андрій Сергійович</i>	336
Л. ФОН РАНКЕ. УТВЕРДЖЕННЯ ПРИНЦИПУ ІСТОРИЗМУ Й ОБ'ЄКТИВНОСТІ В ІСТОРИЧНІЙ НАУЦІ <i>Шарпінський Сергій Сергійович</i>	339
КУЛЬТУРНА МАРГІНАЛЬНІСТЬ ТА КУЛЬТУРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ, ЯК ФІЛОСОФСЬКА ПРОБЛЕМА, В КОНТЕКСТІ РОМАННОЇ ТВОРЧОСТІ <i>Шевченко Оксана Володимирівна</i>	344
ГІПЕРТЕКСТ ЯК РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СПЕЦИФІКИ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ <i>Шевчук Юлія Анатоліївна</i>	347
МИСТЕЦТВО ДОБИ «НОВИХ» МЕДІА: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЖАНРОВОЇ ЕВОЛЮЦІЇ <i>Шелупахіна Катерина Миколаївна</i>	349
МЕТОДОЛОГІЯ ВИВЧЕННЯ ЛІБЕРАЛЬНОЇ ТЕОЛОГІЇ ГАВРІЙЛА КОСТЕЛЬНИКА <i>Шеремета Оксана Юліанівна</i>	353
АМБІВАЛЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ В КОНТЕКСТІ ЕКЗИСТЕНЦІАЛЬНО-ГУМАНІСТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ <i>Шувалов Олександр В'ячеславович</i>	357